

Napísané pre toho, kto počúva!

Vinný? Nevinný?

Milan Kališ

Venované Ľubke

Prekliaty človek

Moja myseľ je prázdna
Prehral som súboj s vonkajškom
Ale je ťažké zúfat' sám
Ale je ťažké modliť sa sám pričom nevieš ku komu sa modlíš

Všetko sú klamstvá o tebe
O mne
Všetko sú premárnené sľuby
Všetko je nahota
Všetko je prekliatie ak ťa niekto prekláje

Som prekliaty
A nemám právo na lásku
Som prekliaty
A moja viera je jediné čo mi dáva
Život na vlásku
Čakám na lásku
Ale vždy mi ju vietor odveje

Skutočnosť a malichernosť

Teraz nemôžem hovoriť nahlas
Kontrolujú ma zvnútra
Hral som poker s prázdnotou
Hral som poker s mojou láskou
Pretože nechápala že som chcel milovať pravdivo
Ak vôbec dačo také jestvuje
Milovať pravdivo
Túžil som milovať bez kompromisov
A odovzdať sa mieru v nej
A odovzdať sa láske pravdivej
Ak vôbec dačo také jestvuje
Láska pravdivá A ono to mi to šepká
Láska vševediaci A ono sa to vo mne plazí
Láska ktorá ma prerástla A ono to vo mne šepká:
Milan vydrž ešte chvíľu
Milan vydrž Niekto sa z teba pozerá na svet
A háji ťa
Hájnik v lese mieri na chorú zver a miluje ju viac ako zdravú
Hájnik v lese má v srdci Hájnikovú ženu
A miluje ju veď „zbohom“ je láska pútavá
Veď „zbohom“ je láska trvacia ak... ak... ak...
Milujem a viem že tá bolesť je penetračná
Prechádza mnou od rána do večera
Prechádza mnou či som na pri západe alebo pri východe
Moja duša sa nemazná s poverami Tie sú skutočné keď trpíš lebo tá ktorú miluješ
Nie je s tebou
Lebo to nemôže vydržať Rovnako ako ty
Rovnako ako ja
Píšuci Svätý
Láska oslobodzuje a vyháňa Démonov z duše
A ten kto neverí v Démonov
Neverí v seba samého keď klame akoby hovoril Pravdu prežitia
Nechcem Pravdu Prežitia Chcem Pravdu Lásky
Chcem Pravdu Precítenia Seba Samého!

Squadra Anti Sette

Pomalí chudáci vstúpia do predsiene najedeného Kráľa
Sme smelí a sme hladní
Zavijú
Ale kráľ sa obráti na sluhov v celebračnej sieni
Nevidí chudákov – načo by aj?
„Ak chcú poraziť moju vieru v Boha Nech sa páči...“
Sluhovia ozelenejú
Kráľov dvorný šašo sa pousmeje
Chceš? Pán Kráľ? Chceš?

Kráľ znudený poznaním
Kráľ znudený k smrti jeho duše prikývne a modlí sa hádam už ani sám nevie či úprimne:
„Ak sa tam nájde aspoň jeden kto verí v Boha ako ja nech sa stane sudcom mojej viery“

Sudičky ktoré súdia pre narodením
Stratia tekutiny
Stratia pravdy ktoré by ich mohli niesť k podkovám kráľa
„Som zabitý ako ten kto súdi a musí sa prejedať!“
Squadra Anti Sette
Vstupuje
Chudobní si kľaknú pre kráľa
Ale kráľ neplače
Uznáva
„Čo máš To máš Vďaka tomu Kým si sa stal“
Prehovorí Tomáš
Z úst mu vystúpi červ plodu Jablka ktoré zjedol pred dvoma dňami
Červ žije v ňom
Červ žije ako sa žije Tomášovi
- Čo chceš? – spýta sa s odporom lebo neverí na prekliatie Pravdy
Prekliatie Pravdy... v nás Prekliatie Spenia ktoré V nás spočíva v nechote priznať si že Diabol
jestvuje vo všetkom čo môžeš ale nechceš
A Talent ťa spáli ako Jeho podobizeň ako jeho Privlastnenie tvojej Bolesti
Budú ti núkať všeličo len aby si neprenikol k Pravde tvojho Spenia!
Slobodná vôľa Slobodná vôľa... Keď sa slobodná vôľa stáva prekliatím
Pán Kráľ Keď sa slobodná vôľa stáva prekliatím!
Kráľ otvorí oči Kráľ si vzdychne:
- Toto som už počul Toto som si hovoril keď som nemal nič A keď som túžil Stať sa
Kráľom...
No teraz Nuž Teraz sa ti musím smiať Teraz sa ti musím Smiať
„Tak to celkom nie je...“ – zašepká kráľ
A Tomášovi sa rozklepú nohy Vysilenie
A prekliatie Pravdy v modernom Svete!
Zakričí malé dievča pod nohami Tomáša!
- Čo to hovoríš? Dieťaťko?

Spýta sa Klaun a Šašo v jednej úlohe

Malé dievča zakričí:

- Prečo môj otecko tak trpí za to čo vie?

Kráľ sa obráti na Saša

Kráľ sa pokloní pred Šašom

Povedz Hlava naša Povedz pravdu o mojom prestrojení:

Šašo sa iba rozosmeje

Robí len to čo vie najlepšie

Tomáš odpadne na Zem

A zlomí si ruku Pravú o Ľavú

A červ z nebo vypadne No ďalej sa nepohne

Zdá sa že zomrel

S Pánom

Zdá sa že malé dievča oplakáva otca

Klbko vyslancov sa zhrnie k Tomášovi

Plač a plač obklúči ich Duše

A Kráľ sa rozosmeje

A Šašo zvažnie

„Niet pravdy ktorá by nemohla zaniknúť Pán Kráľ!“

povie šašo

A malá dcéra zakričí do tváre Kráľa:

Kto nám dá teraz pokánie keď zomrel ten čo sa rozprával s Pravdou Božou?

Kráľ sa neprestáva smiať

Kráľ sa neprestáva modliť v smiechu za rozhrešenie duší ktorým nerozumie

Nerozumie vám

Preto musím zostať Kráľom

Pokiaľ mi niekto z vás nevysvetlí čo vlastne chcete

Čo chcete? – zopakuje Šašo

Chceme aby naše prekliatie ktoré nosíme neprávom lebo naša viera v nás hľadá klbko úprimného vyznania sa Svetu:

My chceme spoznať Pravdu o všetkom čo sme a prečo sme a prečo... Prečo?

Kráľ ozelenie v tvári

Oni veria rovnako ako ja

A Oni sa pýtajú rovnako ako Ja?

Ako je to možné?!

- Ako je to možné Môj Šašo?!

Prečo som Kráľ ako Oni v Duši?

A prečo Trpia rovnako ako Ja aj keď sú hladní a plačú nad všetkým nad čím plačiem aj Ja?

- My netrpíme ako Vy

My trpíme Hladom

A vtedy naša viera víťazí lebo vidíme zázraky

Vieme a počujeme v nás hlasy ktoré tí ktorí sa vzdali presvedčenia za Zopár protichodných Vyjadrení:

Môj najstarší Syn

Menom Fogel

Prijal postavenie Správcu Tvojho Majetku

A teraz je tvojim Šašom lebo ho miluješ
Lebo ti neklamal
Ale aby prežil vždy sa pri Pravde musel Smiať
Až dostával záchvaty smiechu
A ty ho miluješ
Hoci ostatní... Hoci pre ostatných je blázon
Povie najstarší menom Samuel
Otec Tomáša
Otec svojich detí
Chudý až na kosť

Ale Fogel
Šašo dušou i Božou vierou
Jeho tvár zväžnie
Jeho tvár povie nahlas bez hlasu
Mysel' putuje do mysle
Kráľ počuje tiché myšlienky Otca a Syna:
- Zomrel môj milovaný brat ktorý spoznal Pravdu a nevzdal sa jej ani Za smiech
- Zomrel môj milovaný syn Kto rozsúdi Ktorá pravda je Bližšie k pokroku Duší?

Pokrok Duší?
Vy ste blázni!
A kráľ sa v emocionálnom záchvate postaví z kráľovského kresla
A Kráľ si v duchu pripustí pravdu o svojom Prospechu pre Zatajenie pôvodu
Ja som tvojím Prvým Synom! – vykrične kráľ do úst Samuela
A Samuel nezvíťazí v smútku
Všetko utrpenie pre Kráľa Okamihu
Pomyslí si Služobníctvo
Pomyslí si Ten kto nepredáva žiadne Uspávanky
Všade sú Biele a Čierne figúrky!
Všade sú tí ktorí bojujú za bielych
Všade sú tí ktorí bojujú za bielych v čiernom...
Kráľ sa snaží preskočiť svoj vlastný Tieň:
- Miloval som Vás... Ale bol som biela figúrka a musel zatajovať čiernu farbu
- Bol som čiernym Anjelom...! Pre koloseum Bielych!

Všetko som ukradol! – prizná sa Kráľ
Vykrične Pravdou ktorú cíti
A Služobníctvo skríkne hanbou! Kráľ predsa nemá prečo kradnúť!
Nikto neverí Nikomu
Kruh sa uzatvára
Talent je predaný Talent otcovstva je opäť raz predaný!
Tajomstvá sa odokrivajú
A ľudia naďalej zomierajú bez vykúpenia
A malá dcéra sa nedozvie
Prečo je prekliatie Ticho Tolerované!

Exorcizmus

Láska vojde do miestnosti
Samozrejme v ženskom tele
V Tele krásnej ženy ktorá nemôže rozprávať nahlas o Tom čo vidí
Vidí veľa ľudí ktorí klamú samých seba
A JE jej z toho patrične ľúto
Vidí koľkým sa kradne až priveľmi Duchovno ako Sladkosť Pána Ezechiáša

Ale čo sa to stane?
Pri jednom stole Muž menom Milan s vínom a s becherovkou a s osamelým pivom
Oči sú osamelé
Duša z neho dýcha a Ona ho cíti v čiarkovanom kóde:
I I I I och kde je nula Vyplašene sa spýta Lásky v krásnej a panenskej Žene?
Žena otvorí ústa a spýta sa podozrivo vážne potom ako v šoku vypije dva deci omšového vína:
- kto je ten muž?

A okolie sa zasmee ako celkom predaná bábka bez Citu k Okoliu
- Kto je ten Muž?

Miestny šialenec bez lásky ktorý hľadá vo svete znamienko rovná sa v Tele ako v Duši!
Rovná sa ku svojej úprimnosti
A žena sa zľakne
Jej duša sa hlási o slovo
Jej láska ju pretiahne až sa jej z kečky parí
„Dievčatko... počúvaj ma aspoň chvíľku Zober svoju hrdosť na plecía a bež kade ľahšie“
„jemu niet pomoci jemu Niet...“

„Ach prečo Prečo hlas Lásky vo Mne víťazí ako gilotína pre moju kačičku? Čo sa to deje?
Prečo ho počujem plakať keď sa smeje?!“

A žena s Láskou ako s Bohyňou v sebe
Vypije ďalšie omšové víno len aby ho cítila ešte bližšie Bližšie k duši!
Možno je to iba veľmi mladá žena
Možno je to iba školopovinné dieťa ktoré vidí v lesknúcom sa božom Baránkovej postavu s námelom:
Prekliate Mládí... Prekliatie Božie nie je Božím zákazom!

- Prečo je taký? – pýta sa Žena madam Lásky v sebe
- Pracuje pre Nás...
- Že pre koho? – zajachtá sa žena Kráska to obyčajná ktorá by svoju krásu zľahka napojila v ktoromkoľvek náručí zberateľa krásy v ženských lícach

Ako mu pomôcť? – pýta sa vyľakaná a na prvý pohľad zamilovaná
- Musíš sa stať Exorcizmom pre všetkých ostatných ktorí nerozumejú jeho Údelu!

Ale to nie je možné!
To ma môže zľahka zabiť!
Kričí Princezná v ženskom zamilovanom Tele

„Boh odpovedá v tebe... Boh začína v tebe odpovedať Inak sa muž Umelec bez hlavy v tejto spoločnosti nedočká Spasenia svojho cieľa...
A cieľ? Cieľ je spasiteľný? – zakvíli kráska?
Cieľ duše? Cieľ duše je spasenie! Sestrička! – zakvíli láska v žene!

Zhmotnenie lásky do tela kresťanskej Shamanky

Vojdem do miestnosti
Bolí ma duša čo sa prejavuje všetkým na čo pomyslím
Píšem v duši o všetkom čo vidím
Píšem v duši
Píšem si v duši a posielam svoje sťažnosti a poklesky iba strážnym Anjelom
Už ma majú plné zuby
Stávajú sa mi nešťastia ale vždy prežijem lebo sa snažím pomenovať to čo vidím bez
zbabelstva
Hoci v tieni môjho Tieňa Kým som Som už dávno zbabelstvom
Boh je však... (teraz mi odpustite... vždy ma bolí chrbát keď hovorím priamo!) Ešte stále na
mojej strane vidím Svetlo ktoré zažína väčšinu ľudí okolo mňa!
A zlo ktoré ma obklopuje zo všetkých strán
Zlo má toľko mien
Zlo môže byť dobro ak k tebe do izby príde do teba zamilovaná žena a rozhodne sa vstúpiť do
tvojej postele
Zlo môže byť jej láska keď sa pri Akte spýta do tvojej spustnutej Aktovky
- Milan Milan urobíš mi dieťa
- Ty si muž s ktorým stojí mať za to dieťa...

Ach a vtedy viem že som prehral Že pácham zlo
Ukrutné a bolestivé
Že jeden druhému páchame zlo
Milovať sa mi viac nechce
Milovať mi viac neprináleží v tejto horizontálnej polohe

Nemilujem ju A všetko sa nahlo do protismeru
Muž ktorý nosí masku svojej duše Búcha na naše dvere keď žena ešte stále neprecitla a pýta
sa znovu zas a zase do mojej duše
Zamenila si erekciu s mojou dušou?!
To je odporné
To priam vyráža dych!

Viem kto ma priťahuje
Viem ako veľmi by som ju privítal
A viem aké ťažké by ju bolo milovať
A pácham svoje malicherné hriechy ktoré ma sťahujú na dno tejto ľudskej rieky
Muž zbesilo otvára dvere
A vidí dve nahé duše ktoré neprežili ďalšiu citovú operáciu
Kričí! Ako by bol kňaz ktorý precítil v pochopení údel duše cez dušu
- Von a Von a Von...
Neprosí ma Je šokovaný že môžem bohapusto smil'niť s kým chcem
Keby vie... Keby vedel že nemôžem
Nie! Nechcem ako nemôžem
Ale komu sa mám spovedať?

Nie som mužom ktorý by so svojou dušou mohol na kolená do kostola
Že prečo?

Spovedám sa samotnej láske

Spovedám sa najvyššiemu

Píšem pre neho

Pýtam sa iba jeho

Aj keď patrí do spodných a kalných vôd

Vidím vecičky pri ktorých by sa môj psychiater radšej ticho pomodlil

Viem aké lieky sa nútia mužom akým Som

Alkohol a drogy nie sú liečidlami bielych duší ktoré uznávam

Och Svätý Augustín

Och Svätý Páter Pio

Milujem tú ženu ktorá pre mňa posielala svojou dušou

Ktorá miluje Ktorá zo mňa vyvoláva všetkých diablov a všetko zlo

Tá sestra nevie že som často čistý

Uverila klamstvám?

Alebo verí iba tvojmu čisteniu

Alebo uverila len neškodnosti svojich uhl'ov pohľadu?

Keď do tvojej miestnosti vstúpi zlo ktoré má tvár priateľa a smrdí to chlievom

Čomu uveríš Láska Pýtam sa ťa?

Láska ako boží kameň v mojom srdci

Láska ktorá ma zabíja lebo neverí v môj cit?

Prečo mi to robíš?!

Vydržím to ale odpoveď si pýta smädné srdce!

Môj emocionálny dlh voči tebe

Kresťanská shamanka ktorá vyslobodzuje mužov ako som ja pred šílenstvom profesie

„Opísať všetko až do duševného vykrvácania medzi medvedíkmi s medom...“

Pýtam si ďalší zápas o tvoju lásku!

Pýtam si pravdu mojej duše!

Pýtam si boxerský kútik kde by som si kľakol a miloval ťa ak mám právo medzi tým kto som
a medzi tým o kom neviem!

Chcem byť tvoj odznak na duši ktorá pustila cícerkom

Budem milovať každého kým si a kým si Stala

Ale neber mi vôľu o všetko kým som

Budem bojovať aj keď nikdy neuvidím tvoju Tvár!

A kto stelesňuje Pannu Máriu?

Mária nemá priateľa
Lebo jej priateľ je príslušníkom armády ktorá nepozná Spásu
Len ovládanie a ovládanie
Myšlienky sú pod kontrolou
Sex je pod kontrolou
Pohlavie určuje pravidlá hry
A my pravdaže poznáme ich poučky
Jana vie že každý muž v spoločnosti musí myslieť najmä na spoločnosť
Vo svojom byte
V tvojom byte
A narodenie teľaťa
Gynekológ sa potom opije v kdejakej krčme
A sandáli znásilnenej pretože sa opila na diskotéke a povedala najbližšiemu divému „koňovi“
„Pozri Aj ja mám prsníky“
Pozri Aj ja mám znenazdajky zbrojný pas
Medzi nohami Tam mier nezavíta
Pokiaľ všetci kričali:
Svätá Mária
Svätá, plodenie bez spermií
Ľudia plazte sa!
Ľudia vaše zuby by mali byť čisté!
A potom akási stará babizňa ktorá uverí že jej intelekt patrí mágii
Rozhoduje o osude iných Outsiderov
Je mi smutno
Ktosi ma preklial keď som bol malý
Lebo môj otec veril trochu inak v dobro mašinerie
Kto mu vysvetlil že žiadna mašineria sa na dobro nepýta?
Bol to on sám
A stará žena ktorá ho prekliala a tým aj každého prvorodeného v našej rodine
Staré Písmo sa neklame aj keď sa klame
Ale ľudia si myslia že nový zákon je samotným varovaním a že ich vykúpi
Tak sa kupujte navzájom Hlupáci v mašinerii ktorá ešte stále rada predáva podbradníky!
Toto je skutočnosť a vy ma chcete ukrižovať!
Toto je Svätá Mária vo mne! A ja som jej plod!
Nikto ma neoplodnil! Takže musí ísť o zázrak!

Môj otec pracuje ako o život
Ale zvyčajne prichádza o všetko
Lebo kliatba starej intrigánky sa neruší!
Ona musí mať pravdu
Jej syn zahynul za nevyjasnených okolností!
Jej syn zahynul a ona si smrť – zánik jej života stiahla na všetkých ktorí ponúkali obchody
a iné poklady ducha spolu s jej synom
Ech môj otec údajne dlžil jej synovi dvadsať tisíc

A po smrti ich odmietol vyplatiť!
Dvadsaťtisíc ktoré rozhodujú o mojom bytí!
Dvadsaťtisíc ktoré neprekričia Pravdu môjho emocionálneho Práva milovať toho koho túžim milovať!
Pracujem teraz pre vieru pre Čistú vieru ktorá sa nemusí pýtať na Boha ak ním Sama JE
Ale to ľudia s detinskou a umelou vierou nepochopia?!

Tak kedy Tak kedy
Pani Mráziková Kedy pochopíš že prekliatie sa nevydáva na rozkaz jednej smutnej duše
Hoci si ho vydala
A mňa teraz kláti bolesť pri písaní týchto „prekliatych“ riadkov
Vedz stará Vedz dlho nemilovaná a dlho opustená
Ja milujem a budem milovať!
A sú milenci ktorí sa budú milovať aspoň v dušiach
Ich hlasy sú významnejšie ako zabudnutie...
Chcel som hovoriť nahlas ale bol som emočne oklamáný
Atómové prekliatia zo mňa vyleteli a ja som tej ktorú stále milujem nemohol povedať viac ako
Ech Oh Ech!
Ide o osudové priťahovanie
Ide o niečo čo zatajujeme
Lebo sila lásky je viac ako medziľudská priemernosť znesie!
Tak kto chodí ľudia! Ako to chodí?!
Povedzme si to priamo!
A tí čo túžia po správe spoločnosti: Pozrite sa pravde do očí!
Ako môžete bojovať proti bytiu ktoré neprebijete len vecou Poznania?!
Chcete bojovať so silami ktoré vám neprináležia?
Kňazi sú v službe veky
A študujú najmä aby nehovorili: Nahlas!

Som pripravený stáť a prijímať údery
Som na kolenách
Tam kto mi zasadí úder z milosti?
Nepotrebujem vašu milosť
Potrebujem len lásku na ktorú mám právo
Lebo prekliatie nevyháňa lásku Prekliatie privoláva z nebies Interpersonálneho spasenia
Osudovú Lásku!

Bestie di Satana

Už ma vedú
Už ma vyzliekajú
Už ma vedú k žene ktorá rozhodne čo s mojimi útrokami
Spreneveril som svoje telo
Spreneveril som svoju dušu
Peklo sa už varí
A Árie vychádzajú na povrch Ona sa vyzlieka a ona ma presviedča
Ona sa hrdí Úsmevom
Tvoje zmysly patria iba mne
Tvoj zmysel života bol znesvätený lebo sám Sám si k tomu privolil
A dvoch volov pripásali ku mne
A dvaja voly sú ku mne pripásaný ako Zjavenie
Hlavy majú sklonené
Nemám kam ujsť
Nemám sa komu vyplakať na lone Ženy

Prečo si sa bál?
Prečo si sa snažil vyhnúť Láske ako láske ktorá zachraňuje životy?
Chcel si počuť pravdu
Počuješ ju
Niekoľko minút pred smrťou
Vidím až priveľa Robotov Človeka ktorí neprenikli ani k dvom volom
Pripásaným ku mne

Tak kedy
Kedy sa voly pohnú aby roztrhali spomienku na tajného ctiteľa tohto života
To že som neveril
To že som klamal sám seba
Koho to zaujíma
Chcel som byť poctivým
Ale obkolesenie ľuďmi ktorí ťa volajú ako emocionálneho sluhu ich vyprahnutých životov
Čo ti viac zostáva?
Čomu by si to chcel uniknúť?
Bestie di Satana
Vítajte ľudí prepadnutí do seba ako do všetkého čomu uverili bez rozhršenia najvyššieho
citu
Lebo ho nedokončili
Lebo nedokončili svoju púť za Poznaním v Milovaní

Teraz ste pútnici bez zmyslu
Nemilujete o nič viac ako Ja
Ibaže tí pripútaný k dvom volom ako Ja
Aspoň môžu cítiť blízky život
A tým stvorenie im dáva Bolesť iných ktorí nevedia iné len ťahať na príkaz
Lebo sú otroci iných citov

Tak ako Ja tak ako Vy
Bestie di Satana
Všetci ktorí spreneverili City iného alebo iných?
Nie mlčím Voly ťahajú
Áno ťahajte chcem kričať cez bolesť posledné vety
Mám v ústach biely obrus aby som nekričal
Lenže viem „pluť“
Viem „pluť“ na Zem
Viem položiť na zem krásu
Viem položiť na Zem špinu a ostrihané nechty
Ťahajte voly Ťahajte:
Nič nieje tajné pre tých ktorí milujú a ich Cit je pravdou za všetkých pre všetkých a len pre nich
Dvoch
Potom troch...
Záleží iba na tebe koho v skutku miluješ
Dieťaťko

Bestie di Satana
Och Áno každý ktorí ťa duševne kastruje ako zviera ktoré nemá právo kričať:
„V mene lásky ktorú k vám cítim Prestaňte!“

„V mene Stvorenia ktoré nás spoločne stvorilo – Prečo to všetko?“

Dvaja voly sa ozvú
Zachádzam ďaleko a ony sa chcú pohnúť ako zvieratá ktoré dlho na jednom mieste stáť nevydržia
Moje údy sú v bolesti a Duša blčí
„Bestie di Satana!“ – vykriknem na nich pretože moja bolesť sa nedá zničiť
Ale nikde niet krotiteľov Volov
Musím ich skrotiť
Musím ich skrotiť!

Ale ich vôľa nesúvisí s mojou
Ako to? Pýtam sa nevyrovnane
Ako to?! Pýtam sa zúfalo!

Ako to že zvieracia vôľa nesúvisí s vôľou tých to dvoch „mojich“ Volov?!
Bolesť sa stupňuje!
Volám na ľudí!
Volám na ľudicj na tých ktorí ma pripásali:
Bestie di Satana!
Kde ste?
Sľubujem čo chcete!

Ale nikto neodpovedá
Prichádzam o všetko čo Cítim!
Bože ak jestvuješ Zasiahni! – kričím Ale iba jeden z Volov Zabučí!

Bože Je to tak? Prichádzam o všetko kým som a o všetko o čom som sníval?

„Prečo si sa nepoddal skôr?“

- počujem neznámy hlas spoza chrbta

Bolesť mi zabraňuje skúmať ten hlas!

„Iba my tí ktorí spravujeme dvoch Volov ich môžeme zastaviť aby si Netrpel“

BESTIE DI SATANA!

Zakvília!

Kto ste? Kde ste?

My sme tí ktorí krotíme ľudí ako si ty

„Prečo Preboha Prečo?“

Lebo válovy sa musia spravovať!

Inak sa vždy najedia len tí najsilnejší!

A čo láska? A čo emocionálna história?

Och Počujem silný úderu kože o kožu

Niektomu musel šibnúť Vola bičom z Kravy!

Tá bolesť...

Cítim zápach!

Bojím sa!

Omdlievam? „Prečo neomdlievam!“

Nechceme to! – počujem smiech okolitých divákov

Som v Aréne

„Máme práve na tvoju smrť Máme práva na tých ktorí sa nechcú vzdať lásky k dvom Volom!“

- Ale ja ich nenávidím!

No konečne sme ho dostali... Tu niet nikoho... Koho by sme nedostali!

A počujem smrtonosný Aplaus!

Diváci vstávajú zo sedadiel

A skôr ako spadnem na dno

A skôr ako ma dvaja nezúčastnené Voly rozpolia, pomaly, pomaličky

...

„Vážení diváci v garantovaných radách Pokoja a Harmónie: Tento Protestant Poriadku a Slušnosti neurobil nový rekord... Patrí k emočnej Priemernosti!

„Zastavte Volov Zastavte Volov“

„Odpášte Ho!“

- Myslel som si že zomieram...

Diváci sa ešte viac rozosmejú

Bojím sa postaviť

Som premočený To orgány mi zlyhali

Tá ktorá vás v publiku miluje najviac za váš výkon... Dostane Províziu! Pán Kališ!

„Pravdivá“ riekanka o Zamykaní v ohradách

Dajú ťa do lavy
Keď si príliš ohnivý
Dajú ťa do lavy
Keď si príliš veríš
A myslíš si že si jediný
Keď to dohára piata
Pošlú ti šiestu
A potom sa s radosťou pohrajú s tvojou nevestou
Myslím s jej dušou
S jej očakávaniami
Dajú ťa do lavy
Majú na to modrozubné prostriedky
A pokiaľ ide o paranoju
Vedia ako na to Ony sú Oni ak Si on máš z Páva Dom
Ak si Ona kto do koho zlatko a kto z koho Zlatisko?! Kto sa natíska a Kto pradiť?
Urobiť ťa krtkom ktorý sa zamiluje do krtkovstva
To sú ich Intrigy moderného šialenstva!
To sú ich Ohrady moci a Zemepánstva!

Bojuj ak máš s kým Inak ťa nečaká nič iné Len vydarený psychiater
Buď sám sebou Tomu never
Radšej buď tým kým Si ak sa nespochybňuješ v sebadôvere
Radšej buď tým koho Si napodobňoval v detstve
Duchovia vedia ochrániť pokiaľ miluješ duševné vlastníctvo!
Nevynechaj Boha Ten za všetko zodpovedá Lebo Si vďaka Stvoreniu Nech už to zoberieš
z akéhochceš Konca

Gabriele Amorth

Vyháňa smrť z tých ktorí sa boja žiť Pravdivo Voči Zrkadlu ktoré im kúpila Starká
A poháňa vpred šialenstvo zániku
Ten kto si neverí Patrí do Šachty Vlastnej Duše
Boh prehovorí v Gabrielovi
Boh prehovorí v Spasení každej ovce
Boh prehovorí proti zlu ktoré v človeku splodí obranný Val Ako The Wall!

Gabriele Amorth vstupuje do mojej lásky
Dáva jej tvár
Dáva jej mňa aby ma uchopila bližšie k uchu toho Kým je napríklad Ľuba
Ach Kým si Milan
Ach kým si v tomto márnostatnom Svete
Pýta sa Čosi a potom si vyzlečie smradľavý Kus zo mňa
Buďte mnou! Kvílim ako sa dá
Beriem sa príliš Vážne
Stále sa beriem vážne
Ale hlasy vo mne sú plné Gabriela Amortha
Takže nie som Tým koho si sa zo mňa snažila vystrúhať!
- Ach Chlapče... Neobviňuj Toho Kto ťa miluje...

- Ach skúšala som ťa skutočne a Ťažko... Myslíš si že som kvôli tomu netrpela...
Ale dýchala som s tebou
A d'akovala som v slovách s tebou
A teraz ťa milujem lebo chcem žiť s tým koho som milovala ako prvého!

- Kto je to? – vystrašene sa pýtam vlastného pôdorysu Ale už ťa necítim
Miloval som dialógy ktoré mi pripomínali tvoju tvár
Miloval som večerné opilecké šachy keď som ťa videl a keď som ťa túžil spoznať ako Muž
Lenže nikdy som neprenikol k tvojej podstate:
Nevedel som že si taká mladá a jemná a citlivá
Že sa ničíš rovnako ako ja
Cigareta za cigaretou
Jemnosťou za jemnosťou ti zväzovali Jazyk
A moja závislosť na všetkom okolo sa nielen tým prehlbovala
Miloval som ťa Milujem ťa ako človeka Ako človeka Hovorím
Gabriele Amorth Vylez zo mňa
Odsúď ma Aj keď viem že ľudia nesúdiš!
Ale mňa je veru za čo odsúdiť!
Miloval som a zároveň som si pchal pred ňou láskohlavu do piesku
Chcem trest! Chcem pre ňu krásu spoznania mojej a jej dušu dokopy! Len pre ňu a len v nej!
Daj jej to čo chýba mne!
Daj jej najvyšší rozmer precítienia tohto sveta cez jednu bytosť ktorou je Ona!

Jej láska ma volá až príliš nahlas

Hovoril som s tebou nad ránom
A potom som pochopil že ty ma nepočuješ ako ja počujem iba sám seba
Kradnem sám sebe ten najvyšší Cit
A vyčítam si to Osve

Chcem ťa ako Parašutista ktorý pristáva na tvoju Dušu celkom bez zábran
Lebo sa mu utrhlí laná priazne a poznania
Chcem ťa spasit' Tvoju bolesť Milujem ťa nakrátko Na-krátke zväzuje sa mi Srdce a bije mi
rýchlo ako by bilo za niekoho koho celkom nepoznám
Láska nie je poznanie Celkom oddané poznanie je Láskou Drahá Bud' mojou Citovým Vytím
do diaľav všetkého V tom čo som pokašľal V tom ťa cítim ako posledný drevený Ďuro
A politici nikdy neprecítia moje LáskoPrávo zabalené do tejto starodávnej Pohľadnice
Pre teba len dúfam len dúfam že pre teba ťa chcem „až tak zúfalo“ že sa strácam a ihneď i
nachádzam v tvojom objatí ako v bl'abotajúcoBožích kliešťach práva spoločného na Lásku
Výrazne Kontrolovanej s právom kontrolovať Copyright „stvorenia toho popoľa ako vánku
ktorý môže odviať iba Ten popol syna a zvuk zvonov klamanej tým prašivým Milanom
Pravdy a Klamstva v jednom Človeku ktorý sa snaží vyvrhnúť všetko dobré zlé do duše kruhu
Trojjediného: Láska precítenie Právo precítenia Lásky Života a Samoty pre Lásku precítenia v
Človeku To môže skríknúť: ... Tri bodky... A Božej zabalenej do Človečika úbohého -
pretože:
Dávaš mi vieru
A dnes sa prejdem ku kostolu
13. storočie
Bude vo mne
A ja uvidím všetkých ľudí môjho rodného mesta
Všetky príbehy všetky rieky ktoré pretiekli korytom Lásky ktorú si privolala
Spas ma Spas ma nahlas šepotom vzdychmi Miluj sa Miluj sa so synom
Ktorý stráca pojem o čase
Ktorý strácal nedávno v Bratislave pojem o čase pojem o potrebe jesť
Navštevovali ho príznaky jeho samého pretože celkom nechápal že Ona má právo vyskúšať
jeho lásku
Lebo to Ja neznámy Milan som sa opovážil zafúkať nakazeným dychom spoločenstva
kastrátov duševných svetov alá alabaster kontra ropa z naftového tankera...
Do duše Toho dievčaťa!
Fúkaj ma do Duše toho dievčaťa
Odvej ma spravodlivo Nebudem namietat'!
Ale ak milujem Nezomieram Spravodlivo aby som sa našiel v jej tele?
Pýtam sa ťa?
Ozvy sa mi!
Ozvy sa Mi! Utajená... a Utajený volajúci! Ozvy sa mi znovu! Milujem ak môžem snívať!
Vieš že iba snívam!

Regulovaný Výstup

Povedal si mi že ma miluješ?
Taký ako ty?
Čo mi môžeš ponúknuť?
Čo mi môžeš dať ak miluješ?
A čo je to milovať?

Skúšaš ma ako deravého klamára
Ale dobre
Skúšaš ma ako niekoho kto ešte nežil v tom čo vyriekol
Ale dobre
Viem že ma chceš
Ale ako ma chceš? – pýta sa žena
Viem že ma chceš... – odpovedá si žena celkom sama

Prečo ťa nepočujem... Chcem ťa počuť! – a žena sa mení na dievčatko!

Napíš mi niečo čo mi učaruje! – namietam:

Regulovaný výstup
Bol som na „ťažkých“ miestach Miláčik!
Vstúpil som do hry o tvoje srdce
A pýtam sa:
Vstúpil som opäť?
Odseknúť hlavu
Odseknúť driek!
Ach až čas ukáže kto dokázal vystáť bolesť vlastnej pravdy voči pravde toho druhého!

Kruhy skúšaných pre Cirkus: „Opis“ a Kruhy tých ktorí vedia a Smejú sa pre ten „Opis“

Dievčatko ty si Ťažká princezná
Prikula si ma k tvojmu oceľovému podväzku
Zvládam to celkom dobre
Neviem prečo
Jazdil som po diaľnici ako by zajtrašok nemal ponúknuť nové výmysly pre niekoho Iného
Lásku pre niekoho Koho nepoznám taj dobre ako Teba! Prosím Nebesá

„Mlč!“ – ozve sa jeho žalúdok

Žena to že si Panna ma nezaujíma lebo Ja panic nie som – protestuje jeho Márnotratosť!
A ak by ťa zaujímal čo teraz ešte môžem skúmať...
Skúmam moje duševné zdravie
Lebo ťa chcem aj tak Hoci si ublížila ako samaritánka ktorá nedá jesť tomu o kom si myslíš že
je plný až-až
Lenže ja som nejedol žiadny Boží prach
Vyhnala si ma pred môj vlastný prah
Nemal som zrazu kam zájsť
Jedol som pre teba a potom mi chýbala Energia bojovať na iných políčkach
Viem
A ty vieš spolu so mnou:
Ak by sme mali iba Dámu a Jej Kráľa
Kde by sa skrývalo všetkých krivých 150 koní? Ktorí zostávajú pod nami Pred nami Za
nami...
Vo mne v tebe? Ale no tak! Dost' bolo zábavy!
Nesúhlasím s mojim krotením za jazdy! Hlava vystrčená cez moju Ryť do Prievanu! Kto to
kedy Videl?! Kto kedy videl: Takto skúšať milovaného?
Ach takže ty ma nenávidíš?! – pýta sa jeho milenka
A ďalší muž odpovedá za prudkého lejaku spoza hlavy šoféra automobilu ktorý miery na
dajakú Bohom zabudnutý Party:
- Nie... nie... Ved' vieš... Zlatko... Tu ťa všetci milujú... Ibaže dnes si si na seba dala priveľa
čierneho Parfumu... A nám je to smiešne... Lebo vieme aká si odkázaná na všetko čo sa
nazýva Ruiny Moderného Náboženstva!

Muži v Aute sa rozosmejú
Ženy sú iba dve... Nechápu ich smiechu lebo im došlo... Došlo im poštou z Neba Lásky ako
z Neba poznania v emočných „špároch“ či ... že ženy za lásku mužov splácajú všetky emócie
ktorými medzitým obdarili tých zamilovaných mužov
Tak kto má právo na smiech? – zašepká jedna druhej
A muži sa natriasajú ako niekoľko vlastníkov Ťiav na púštnych pretekoch
Tak kto komu padá do lona?
Tak kto koho emočne spovedá?

Pre koho Pracuješ?

Vstúpi kráska s krásou ktorá celkom neprislúcha tomuto svetu do miestnosti Svetla a Vášne v jednom

Muž jediný muž ktorý pochopí o čo „pôjde“ ku nej pristúpi s nehou ale s pocitom...

Boha z nej vynechám

Boh by to všetko zničil...

Ona slúži veľkému Kruhu ktorý oplýva Poznaním až príliš kontrolovaným pre jej krásu a pre všetkých ktorým na nej záleží

Ona je „siamská“ mačka a chráni svoje prstene pred Víziami ktoré by ju odviaľali prečo od jej ostrovov ktoré spravuje ako Tá Siamská Mačka

Vie a vidí toľko ľudských kruhov

Vie a cíti toľko ľudských myšlienok

Vie a precedí toľko nesmelých ľudských požiadaviek

- Pre koho Pracuješ Krása v zornom Pohľade veľkého morálneho a etického Kruhu neznámeho Atrofyzika?!

Viem a cítim čo všetko pre teba budem musieť obetovať

Masturboval som s tvojou dušou! Priznávam sa!

A nebol som pripustený k tvojej predstave tvojho styku Plodenia a porodenia!

A nebol som oslobodený od môjho chúlостivého Pozemského miesta medzi mužským

Intelektom a medzi Mužským chcením „slečna Smiem nenásilne Vstúpiť do Vášho Násilia?“

Jediné čo som chcel Bolo Dostať Triezvy a Úprimný Bozk

Ale nebol som pochopený ako Ctiteľ Srdca a Vášne v Jednom

Ach Bože Bol som považovaný za zlodēja Jej lásky!

Ach Bože Bol som považovaný za zlodēja Jej priateľov a Jej slobody nádychu pre všetkých ktorých nosí vo svojom Kruhu

V jej podbrušku

V jej Farme ako Poznaní „Pre koho to vlastne vzdychám keď sa snažím Osloviť Toho nesmelého básnika ktorý sa ma bojí...“

Och aké je príjemné / keď sa / niekto / ešte bojí / bojí sa Ešte – ešte sa Bojí / v tomto svete Mojej Krásy?

To je „až tak“ neskúsený... Alebo je iba ďalším zlodějom Mojej ťažko stráženej Lásky?

Pýtala si sa

A jediné čo mi zostalo v mojej Pravde a v mojom Poslaní a v mojom Práve – je odpovedať:

Dieť a poznania cez hory Viery z druhej strany prežitia poslania Človeka Ako milovania v Kruhu Lásky Jednej ako jedinej ženy pre básnika menom...

Mohol by som otvoriť tvoju Bránu Viery a obrátiť ju na Právo Lásky hoci aj bez spoznania milovania ako hriechu bez emočného precítienia kruhovitého „obvítia“ muža láskou Tej ženy?!

Agenda duší Videl som Iné „manželstvo“

Vstal som z popola jej tela
Po milovaní ktoré splodilo dieťa
Ako som sa dozvedel o tri dni neskôr
Oprela sa o mňa
Poznal som jej meno veď bola manželkou pred Mojou Dušou
V dobrom V zlom
Niekedy menila duševné meno
Od zla až po dobro
Milovanie nie je ako milovanie
Milujem keď sa so mnou miluje s otvorenou myslou
„Povzbudzujem Ju“
„Pod' dieťa mojej lásky vyzleč ešte raz emócie a pravdu Božiu do môjho tela
Možno ti opäť zverím moju lásku ako vtedy keď si ma vohnala do skúšky o tvoje telo“

Vstala som z jeho popola
Nevnímala som čas ani prostriedok jeho Túžby
Všetko som urobila iba pre neho
Ak on si kľakol a spovedal sa mojej maternici
Prijala ho lebo si to zaslúžil
Menovala som ho mojím časom
Menovala som ho mojím uzlom v čase
Menovala som ho mojím... Bud' mojím oplodniteľom v čase
Bud' mojím menovateľom lásky ktorú som ti hodila do panvy v čase tvojho chlapčerstva
Do času tvojej premeny na spolupútnika Toho kým som bola a toho kým som, s tebou!

Vstal som a hľadal som ju vedľa seba
Bola vzdialená obyčajným a stojatým stonom precítienia „Ono to prišlo“
Stonala spoza steny a stonala niekde hlboko v mojej duši
A hoci som potreboval vyprázdniť po ťažkej noci
Nie som slepý muž k citom ženy vedľa mňa! To som si hovoril
Napoly skúšaný Ach Hádám neustále skúšaný aj svojimi Hormónmi
Postavil som sa ako som znova cítil Erekciiu
Nemôžem za ňu ak mám svoju Ženu
A hľadal som ju
Cítil som ju
Otvoril som dvere od kúpelne
Otvoril som dvere od nej
Otvoril som jej dvere a prázdnota ma na sekundu skúšala
Jej nahé telo
Jej ruky a jej prsty ovinuté okolo času tej misy ktorú voláme ako ju voláme keď nevieme kam
s utrpením:
Život je často smutný
Ale ak máš dvojicu v srdci Vieš kam sa obzrieť
Láska je príliš jednoduchá aby sa nedotkla dna každého človeka
Drahá!
Pomyslel som si

A držal som jej ruku
Láske je príliš dospelá keď na to príde
Už si dospelá
Pomyslel som si a spomenul som si ako sme sa včera milovali
Pretože ono sa to oplatí
Milovať sa jeden pre druhého
Milovať sa

Cítil som ako sa včera milovala bez môjho ducha

Nieko mi vytrhol srdce zaživa
Vedel som ako som sa jej pozrel do očí
Nieko mi vylet rýchlosťou nespochybniteľného svetla do mojej rýchlosti milovania
A jej oči zovšedneli
A jej oči sa stali až priveľmi šedivými

Bojím sa a mám strach
Všetko vo mne odznieva
Všetko vidím v sivých farbách
Moje srdce sa stáva Idiotom!
A môj orgán prijíma osud môjho mozgu
Moja duša sa stáva erekciou a erekcia sa stráca do duše a duša kvíli na ústup
Preč z mojej ženy
Preč od mojej ženy
Preč od jej knižnice
Mlčím ako námesačný v plnotlкотnom dialógu kde sa dve duchovné bytosti zvykli stretnúť
aby si cez nočné milovanie
Povedali takmer Všetko Poznáte To Domácnosť ako „Almost All Inclusive Freedom Hearts“
V prítomí polnočného odbývania neďalekého kostola
Aby sme si spomenuli na naše skutky
Kde sú skutky našej lásky?
Pýtam sa včera a Pýtam sa dnes
Moje srdce naráža na jej záliv bolesti zo života
Ach môže byť jej bolesť až takto zázračne jednoduchá?

- Vždy som ti hovorila že láska je to najjednoduchšie stvorenie na svete... A preto odznieva ako sa more vylieva pri Splne

Och láska Môže byť žena len Mesačným odrazom muža?
Pýtam sa dvakrát?!
Pýtam sa trikrát a viem že všetci muži v našom dome mi nepomôžu
Veď sú to iba moji synovia a Láska Tá skutočnosť bytia na nich ešte len číha
Želám im to z celého srdca
Milovať Milovať chlapeci moji milovať... Len...
Len stupňujúca sa nočná mora Stupňujú sa Výčitka.. Len ako znesvätené partnerské „Iba Miláčik Iba...!“

„Ale čo im poviem ráno pri pohľade na ich matku?“

Chcem byť voľný
Chcem túžiť po láske ešte raz a ešte raz na veku v každom tele ženy ktorá dokáže milovať...
ktorá dokáže milovať...
Ako si dokázala milovať Ty?

Ale kde sa stratilo teplo tvojich Sympatií Ako v pekle ktoré nebolo privolané mojim chcením
Samoty pre Vášej Spoznania sa Dvoch pre... a precítienia Jej prohibície „Urob mi dobre ako
v duši tak aj v tele“? - !

Kto zviazal naše Božie sympatie a kto ich odhodil?

Kto vohnal moje srdce do košiara Idiotizmu?

Kto sa previnil voči tvojmu materstvu že zatváraš prítok môjho intímneho premilovávania
sa tebou?!

Mám začať odnova?

Ale ako? Pýtam sa a chcem cítiť odpoveď...

Ach Bože Povedal som Cítiť!

Ach ako môžem ešte raz pri mojich intímnych spovediach pred sebou samým cítiť iba
výkričníky? - !

Kam by som si mal pre teba prísť?

Videl som utrpenie v správach a pozrel som sa na obraz ktorý namaľoval môj otec
Na starý a nedokončený obraz
Matka s dieťaťom v insitnom umení muža ktorý ma splodil
a ktorého som miloval a ktorého milujem lenže muži sa milujú „hádám až cez čas a priestor“
Duše sú iba pomníkmi ich milovania
Len city sú v slovách a V realite nezostáva duševný čas v hodinkách
Vo výkone prorociev a vo výkone kliatieb dvoch srdc
Viem že všetko sa už nedozviem
Nikto sa už asi všetko nedozvie
Ale odpovede sa neskrývajú v utrpení iných
Ak by som mohol poprosiť o nádyh tvojej lásky Urobím to Nech aj skameniem vo všetkom
čo vo mne prežíva
Učím sa v starom tele a preto rešpektujem všetko čo si pre mňa urobila
A ešte urobíš
Priznajme si
Tí ktorí sa raz pred vyšším princípom milovali z očí do očí
Tí zostávajú zviazaní
Nech aj odídem za inou ktorá vo mne prebudí novú krv v starých duševných uzloch
Láska prosím ťa pred svätým súdom Tvojej Duše ako aj tvojho Tela a Tvojho Ja
Rozviaž ma
A daj mi slobodu
Možno ma miluješ viac
A možno ti na mne záleží ženským princípom ktorý celkom nechápem
Ktorému celkom nerozumiem
Ale prečo mám po tebe túžiť s bolesťou v srdci a pritom ťa už nikdy nedostať ako v prvú noc
Kedy si mi povedala:
- Milan na výnimočnosť by som veľmi neverila...

Ja na teba stále verím
Ale váhy sa nahli niekam bez mojej prítomnosti v tvojom srdci
Priatelia mi predurčili
Že už ťa nezáiskam späť
Verím tomu čo cítim
Ale nemôžem nedokážem neopovážim sa tým mojim citom znásilniť ten tvoj

Čo zostane?

Mám strach! ako ma bolí duša cez hrudník Do môjho srdca udrela láska ženy!
Do môjho srdca sa nahrnulo všetko nešťastie nepochopenej ženy
A cit ktorý cítim
Stále verím v moje spasenie
V spasenie mojich citov voči všetkému s čím som sa stretol
Verím v jej srdce
A verím v rovnaký zásah?
Ach nie to nemôžem
Ženy sú majstrami lásky
Ženy sú tvorcami lásky Sú tvorcami lásky muža
A iba mužský intelekt čaká na prebudenie v emóciách ženy
Preto:
Nesúďte ma priveľmi kruto za slová ktoré mi drásajú hrudník poeta
Ak som citlivý muž
Musím ním zostať pre cit ktorý ma naplňa
Ak som muž ktorému žena rozrezala chrbticu
Nemôžem nič viac len dúfať v jej poznanie a v jej vieru jej lásky?
Ak láska jestvuje Ak vôbec ešte láska jestvuje v tomto Hrubospravovanom svete
Možno som iba nový poník pre ženu ktorá už neverí v mužského ducha
Možno sú už iba ohrady na krotenie roztopašných bláznov
Ktorí si privlastňujú svet ako krotitelia vášní pre nič viac ich Poznanie z roztrhaného Klobúka
Madame Citovej Prostitútky...

Som nový Poník
Nieko ma obvinil z úctyútrhania
Som nový Poník pod správou Slovenska ako nepodstatného slovesa:
Len ďalší muž...
Láska pre nepodstatného Muža
Ale čo je viac?
Láska je podstatná! Ak som poník či Mustang Lev - Poddôstojník toho vášho Spravovania
Srdc pre služby či iné Bohoslužby

Podstaty

Uniká mi každá podstata života
Unikáš mi medzi prsty
Unikajú mi všetky prežité lásky
Možno cestujem životom iba sám
A nemám veľa času na zamýšľania: koho by som ešte mohol milovať?
Och áno „Mám to!“
... Lem mi šepkaj ako by som si ťa nevšímal Stvorenie vo mne Kto si?(☺)
„Údajne sa v spravovaní bytostného času začína cez vyjadrenie vlastného Budíka Mysle
a Duše
Ale prečo potom cítim tak veľmi bolesť za niekoho iného
Myšlienky a citová Korupcia jedného krvácajúceho Umelca ako Idolu zaveseného na
politickom rokovaní
Koľko miliónov poskytne Únia nevypočutých Srdc na vyhánanie intímneho Exorcizmu
Ako premárneného citového života...
Časové roztopaše a Všetky plány na obnovenie akéhosi poloeurópskeho sna cez divokú
Ameriku až do Mexika
A kde je Kolumbia...
„Kde je Venezuela?“ – komu patrí tá otázka Chávezovi ako „Morálnemu“ Diktátorovi
alebo Tomu/Tej ktorí vo Venezuele „milujú najviac pravdu o sebe cez bytie toho nášho
budíka do dvoch tiel: splodiť splodiť život pre...
Čo vieme o ropnom bohatstve?!
Čo vieme o tlaku ovládania všetkého na čo sme zvyknutí vo vlastnom komforte?
Načo to všetko drahí pozostalí?
Ak sú Venezuely dve
Koľko je takých Sloveniek?
Koľko je takých Američianiek?
A koľko je takých duchovných ktorí obhájili... ktorí spoznali svoj duševný svet cez utrpenie
mnohých a mnohých veriacich?!
Pýtam sa!
Krváčam zas a znova!
Pýtam sa!
A asistentka v mojom srdci sa nepodvolí a nepodvolí...
„Ach nie... Nie som tá pravá...“
Som iba poník
Ale ešte píšem Ale ešte dýcham slobodne!
A možno nie som ani ten poník
Možno som len šteňa ktorému treba názorne pripomínať že teritória platia aj v umení ako vo
všetkom kde sa presadzuje sila ako „Sila víťazstva“ Sila prezentácie a Vôbec Sila ako
Neurčité Sociálne Perpetum Mobile ako „Tá črta“ ktorá je v tichosti... vydávaná za:
Dve Venezuely
Dve Slovenky
Dve až Tri Iné ženy v každom Srdci

Dve Vášne v jednom Tele

Ako vnikla do mňa
A moje obrazy dostali novú farbu
Ako som dýchal bolesťou za dve telá
Myslel som na ženu
Myslel som si že ide o ženu v nahote preniknutia
V nahote každej penetrácie dvoch do jedného
Pýtal som sa a modlil som sa k niečomu čo vo mne statočne mlčalo

Ale čím ďalej píšem
A čím som ďalej prepracovávam k jej nahote ako k jednoduchej láske v jej zložitých
„skutočne penetračných“ očiach
Viem že som zariskoval
A pri otázke Ženyduše pre dušuMuža A srdce sa rozbije ako v skutku Bije Bim Bam Bim
Bam
„Riskuješ všetko? Ty naozaj riskuješ Všetko?“

Odpovedám a počujem ako mi hučí v hlave vodopád ktorý sa pýta na moju pravdu Duše ako
niečoho čo má STALE nevyčísliteľnú hodnotu:

- Áno... Ak je moja láska... kolujúca v krvi... cez tvoju dušu... cez moju dušu... cez jeho
dušu... cez naše duše... sa krv stáva Božím lievikom pre niekoho kto sa stal:

Dvomi vášňami v jednom Tele
Pre Umenie lásky
Pre umenie spoznávania bytosti ako SeňoritY s láskou na prsiach
Videl som to
Videl som TO! – chcel by som zakričať ale až teraz bojujem so všade prítomnou bolesťou
tých ktorí milovali s lásky... a kričali po milovaní:
Ak by sa dalo prežiť len z lásky...
Splodili by sme... ako sme splodili...!
Mlčanie je zlato
Mlčanie je jahňa!
Mlčanie nie je vykúpením Drahí Važení!

Áno súhlasím Skutočná Láska Zostáva ako Zostávam v nej! Som v tebe?! Už?

Stávam sa obohraným z oboch strán Tým kým som...

Cítim sa bližšie Cítim sa bližšie

A čím ťa cítim bližšie k mojej podstate hlbavého muža za ktorého sa považujem

Tým viac sa s tebou túžim milovať

Milovať!

A je mi viacmenej pravdivo ukradnuté

Či po živote a či pred životom

Môj žart nie je vyvrcholením po ktorom by som túžil v tvojom tele!

Stávam sa príjemne citovo nedokonalým voči Tebe

Stávam sa citovou Stavebnicou Tvojho Neba ktoré bolo do mňa vohnané ako tisíc oviec
s jedným vlkom

Na čerstvé obratie

Na čerstvé pomilovanie!

Skutočná Láska

Je nepredajná!

A je neodsúdiťelná!

A za tým si stojím

Nech sa pod zemou prepadnem!

Skutočná Láska sa nemá prečo plaziť pod skrýšou mecenášov Umenia Politiky alebo

„Spenia“

K čomkoľvek čo si ešte „na mňa“ vymyslíš!

Sa neskryjem

Tam dolu po toku všetkých duševných tokov všetkých ktorých poznám

Hodil som sa do rieky Duše ktorú som nepoznal
Topil som sa niekoľko dní a niekoľko nocí
A žena pre ktorú som vykonával moje šialenstvo tóny vyznania
Hej láska Vidíš ma?
Sa zamračila

- Že takéhoto šialenca mám spasit' svojim osamelým Srdcom?

A žena jej najbližšia priateľka a milenka jej duše ako Milenka jej Človeka v krutom
a vyhranene smutnom svete bez duševného brata sestry

Milenca bez duševného milenca

Veru

Som sa topil a pil som vodu rieku toku duší všetkých ktorí mi udierali do tváre

A: Myslel som si že mi bránia dostať sa k jej srdcu!

Ale To Oni!

Oni hľadajú rovnako ako ja

Topia sa A pijú rieky všetkých ktorých Stretnú

Stal som sa súčasťou Toky Rieky všetkých ktorí Ešte čosi v tomto neustále Križovanom

Citovom Svete Hľadajú a hľadajú

A ona stále čakala na brehu...

A ona skočila do rieky

A jej priateľka jej so smútkom v hlase ale aj s patričnou hrdosťou na svoju lásku ktorú cíti
k duševnej Sestre sľúbila ako „manželka na úteku“:

- Postrážim ti ho... Ech Ty... Si Rovná... Ty moju pomoc Láska mojej duše... Ty tú
pomoc nebudeš potrebovať... ON ÁNO!

Komediant

Videl som v tebe
Videl som v tebe moju druhú stranu
Mal som červený nos z neustáleho Pitia a beznádeje
Každý deň som sa túlal s jedným gramom marihuany v sebe ako Nespratný Muž bezNádeje
Bez Srdca Bez Vášne
A kruhy vody v tvujich Očiach
Povedzme Svätej Vody Tvojej Lásky sa začali zahrávať s mojou krutovládou nad mojim
srdcom
Nad mojim nádychom Ved' vedz:
Myslel som si že stojím HLBOKO nad vodou
Nad tvou vodou všetkých kruhov
Či Hegel Či Kant
Či Freud Či Stanislav Lem
Či Pánov Hlas
Či všetko čo som vyjadril
Či šialenstvo ktoré som ponúkol ako obesenec ako Jánošík citu ktorý ho odsúdil
Áno schmatol som v záchvate sebazáchovy Citovej sebazáchovy jediné a zároveň všetko čo
som uvidel:
Schmatol som ťa za vlasy
A kričal som že mám právo na Boží súd
Lenže Boží súd ma vysmial ako najzábavnejšieho klamára a komedianta
Videl som sa v tebe
A kruhy vody sa mi odzrkadlili v očiach
Túžil som prijať tvoje oči hoci som túžil po fyzickom milovaní hoci som túžil po dialógu
v ktorom by som stíchol ak by si použila zložitost' ktorej som sa túžil chytil ako záchranného
člna
Pretože jediné čo ma držalo nad vodou v mojej ponorkovej chorobe zo seba samého a zo
sveta ktorý som si vytvoril
Pred sebou versus za sebou / pred tebou A za tebou
Pozri som Komediant
Pozri som Služobník ktorí aj tak Nevie že slúžil aj keď sa snažil nájsť meno skryté za
Plachtou Starého Raťafáka Plachtu
Pozri som Iba Komediant
Nič viac neviem
Som iba Komediant v špinavých vodách kde jemné srdcia ako máš ty nemajú (zľahka) čo
robiť
„To ti teda poviem“

Bol som odsúdený

Buď mojim sudcom
Chcem iba teba
Sedíš za mojím chrbtom
A dotýkaš sa ma čistými duševnými spoved'ami
Cítim to

Bol som odsúdený za život ktorý som žil
Možno
Ale moja licencia na zabitie sa zľahka rozplýva vždy keď ťa stretnem

Ale moja licencia na aroganciu voči všetkým ktorými opovrhujem
Kopni ma
Nakopni ma ešte raz!
Kopni ma do rozkroku
Kopni ma do duše
Ešte raz Tebe to odpustím!

V dvadsiatich siedmych rokoch som hlbšie do vlastnej duše... asi nedokázal zújsť!

Poznám ľudí ktorí sa modlia a zatvárajú pritom oči
Poznám ľudí ktorí sa klamú v pravdách ktoré vyslovujú
A poznám tých ktorí pravdy predávajú ako klamstvá a potom z toho žijú ako larvy na smetisku

Hriešne tance zostávajú
Sliedky sa chovajú Storočia
A matky milujú svojich synov
Nahlas Potichu Bez sebadôvery I s hĺbkou ktorú radšej zatajújú pred ich mužmi

Poznám milencov ktorí vyšli z módy lebo sa obliekali len podľa módy
A poznám lásku ktorá prenáša hory v dušiach ako v diamantoch
Niekto ich musí vyťažiť a tým sa vystaviť tlaku a prázdnote
Áno tak to chodí
A ty nemôžeš urobiť nič viac
Len sa pridať na stranu ktorá ma v sebe menej vákua bez citovej autonómie?
Nie alebo áno
Rozsúď si to sám
Darčeky sa dospelým neudeľujú! Pokiaľ nemilujú ako im prislúcha!

Myslel si Si že ťa nestihne osud Väčšiny Ale prosím ťa!
V čom si to žil?
Každý niečo predáva
Dušu alebo suroviny Duše alebo Iba suroviny!
Každý niečo (ne)chce a Každý niečo očakáva... Ako sa hovorí Od buka Do Buka...
Každý niečo produkuje a každý niekomu pre istotu Salutuje!
Ty si sa hral s prísloviami
Ty si sa snažil vyhnúť odvodu Dospelosti ako Hrane citov pre Bábiku ktorá chce iba nasýtiť
/Prebaliť/ a potom zújsť domov a „skutočne ako skutočne“ sa porozprávať o tom čo jej chýba
v balíčku!
Balíček sa rozbalil
Ale neprišla v ňom Dušou previazaná Bambuľka!
Každý človek je totiž balíčkom sám pre seba
A pokiaľ na to nepríde vždy mu budú balíčky iných ľudí pripomínať iba Seba Samého
Pred zrkadlom v detstve kde objavoval frivolné nádeje obdivu a prezieravosti
Kým sa stať aby sa na neho „nebodaj“ nezabudlo ako na všetkých ktorí mu dávajú Jesť!
Vitaj v skutočnosti
Ešte stojíš o lásku ktorá chce skutočnosť lebo inak sa nedá prežiť vo svete kde hrany sú
obrúsené alebo Zanikneš! - ?

Pýtam sa slobodne cez teba do teba a očakávam nové príslovie
Ale ty už mlčíš
Si vystrašený

Tak si zbal' svoje „fidlátka“ a začni myslieť ako sa stať vykonávateľom vlastných prosieb:

- Ako tu mám preboha prežiť?

Že ťa nik nechápe

A koho tu ktosi chápe „len tak“?

Vyzleč svoje telo a pošli sa zabal' sa Ibaže: Ani lieky sa neordinujú sami za seba za ich objaviteľov - ako na Alejuja!

Teraz duševne kokceš

Teraz sa budeš diviť na vetami pravdy alebo pravekej socializácie každej spoločnosti ktorá sa rozhodla kotkodákať podľa hesla

Sme ľudia tak prežime!

Sme ľudia tak sa milujme ako dokážeme

Už si pochopil?

Láska sa neponúka Láska sa musí zaslúžiť! Láska je skúškou charakteru morálky a etiky ktorú si stráži každý Kruh Vyvolenej ako samovraždu Toho Ideálu Muža ktorý sa rozhodol hľadať v košiari!

Teraz bľaboceš!

Ale komu česť a komu Peniaze?

Zbal' sa a upaľuj slúžiť do Zahraničia

Oni si ťa taktiež Postrážia!

Si v jednom a v tom istom

Od určitého veku si v správe Tak či Onak

A správa sa iba Inak prezentuje

Toľko prezentácii

Niekedy si stačí vybrať

Niekedy si stačí vyprať

A niekedy sa stačí iba zaľúbiť na prvý pohľad...

